

# ?Zašto muslimani slave tuđe praznike

---

<"xml encoding="UTF-8?">

## U susret tuđim praznicima



S druge strane, nemoguće je vidjeti kršćane kako se vesele i raduju Bajramu. To nije njihov praznik i nema potrebe da mu se vesele i raduju. Oni imaju svoje praznike, a mi imamo svoje i nema potrebe da iko obilježava, čestita i slavi nešto tuđe.

U današnjem vremenu, u zemljama u kojima su pored islama zastupljene i druge religije, postalo je sasvim uobičajeno da muslimani svetkuju i obilježavaju tuđe praznike. Još od malih nogu muslimani svoju djecu odgajaju pod okriljem tuđih uvjerenja i uče ih da svetkuju Svetog Nikolu, u narodu poznatijeg kao Djed Mraz. Poslije, kad odrastu, ta djeca će slaviti kršćansku Novu godinu i sasvim ravnodušno čestitati i sudjelovati u proslavama tuđih praznika. S druge strane, nemoguće je vidjeti kršćane kako se vesele i raduju Bajramu.

To nije njihov praznik i nema potrebe da mu se vesele i raduju. Oni imaju svoje praznike, a mi .imamo svoje i nema potrebe da iko obilježava, čestita i slavi nešto tuđe

## Čestitanje tuđih praznika

Ovom prilikom neću pisati o tome da su naši učenjaci kroz vijekove, od doba velikih imama i

mudžtehida pa do danas, smatrali da je čestitanje nevjernicima njihovih praznika zabranjeno djelo, nego ću radije iskoristiti priliku da te upitam, cijenjeni čitaocē, kako bi se osjećao da ti neko priđe i kaže da je tvoja majka nečasna žena koja je rodila dijete u vanbračnoj zajednici? Ili da, recimo, potvori tvoju suprugu? Da li bi se naljutio? Da li bi kod tebe proradila ljubomora? Ako je odgovor pozitivan, a vjerujem da jeste, onda te pitam: zar je moguće da nemaš ljubomore i ne ljutiš se kad neko vrijeđa tvoga Gospodara pripisujući Mu sina!? Umjesto toga, ti mu još čestitaš i poželiš sreću i zdravlje. Da li si svjestan da ustvari čestitaš i raduješ se jer neko smatra da tvoj Gospodar ima sina? Vjerujem da si čitao ove ajete: "Gotovo da se nebesa raspadnu, a Zemlja provali i planine zdrobe zato što Milostivom pripisuju dijete." (Merjem, 90–91) Oni Mu dijete pripisuju, a ti im to čestitaš!?

Imaj na umu da čestitati nekome praznik kojim se vrijeđa Gospodar svjetova znači ne biti svjestan Allahove veličanstvenosti i gordosti, s jedne strane, te pomanjkanje ili čak nepostojanje ljubavi prema Njemu, s druge strane. Također, imaj na umu da sutra valja u kabur leći i račun polagati. Znaj dobro da ti niko neće u pomoć priteći i da ćeš sam pred Allaha stati.

Kaže Uzvišeni: "Svi će Mu sutra na Sudnjem danu doći pojedinačno!" (Merjem, 95) Kada dođe Dan polaganja računa i kad srca zadrhte od straha pred Silnim i Gordim, tada nikoga ni titula ni mudrovanje neće spasiti. Svako će poželjeti da bude što dalje od onih koji su blagonaklono gledali i ravnodušni bili kad se Veličanstveni Gospodar na dunjaluku vrijeđao. Što se tiče argumenta da oni nama čestitaju naše praznike, pa da i mi moramo njima njihove, na to kažemo: da je kojim slučajem kršćanima zabranjeno da muslimanima čestitaju Bajram, oni bi se nama lijepo izvinili i kazali da im vjera to ne dopušta, a mi bismo to poštovali. Mi ćemo postupiti upravo na ovaj način. Uljudno ćemo im kazati i pojasniti da nama naša vjera ne dozvoljava da im čestitamo nešto s čime se nikako ne možemo složiti i što udara na naša temeljna ubjeđenja i od njih ćemo, naravno, tražiti da ovo poštuju. I dalje ćemo održavati .dobrosusjedske odnose, biti poznanici, saradnici na poslu itd

## **Primanje poklona povodom tuđih praznika**

Hadiski tekstovi kao i praksa ashaba ukazuju na dozvolu razmjene poklona između muslimana i nevjernika. Dakle, dozvoljeno je muslimanu da primi poklon od nevjernika, kao što mu je dozvoljeno da pokloni nešto čovjeku koji nije musliman. Imam Buhari u Sahihu je zabilježio hadis od Ebu Humejda, radijallahu anhu, u kojem se navodi da su bili sa Vjerovjesnikom,

sallallahu alejhi ve sellem, u Bitki na Tebuku, pa je kralj Ejle poklonio Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, bijelu mazgu i ogrtač. Ovaj hadis nedvojbeno ukazuje na dozvolu prihvatanja hedije od nevjernika. Imam Buhari također je zabilježio predaju u kojoj se kaže da je nekadašnji halifa Omer, poklonio ogrtač svome bratu u Meki koji je bio mnogobožac. Ova predaja može se uzeti kao dokaz da je muslimanu dozvoljeno da dadne poklon čovjeku koji je nemusliman. Međutim, primanje poklona koji nose izrazito vjersku konotaciju izuzetak je iz pomenute dozvole. Naime, primanje poklona koje nevjernici daju povodom njihovih praznika predstavlja njihovo veličanje i potvrđivanje, pa se tim činom daje legitimitet njihovom nevjerstvu i podržava ih se u onome u čemu se nalaze, a to je nevjerstvo. Govoreći o razmjeni poklona između muslimana i nevjernika povodom njihovih praznika, Ibn Tejmijja, rahimehullah, kaže: "Ako nevjernik pokloni muslimanu nešto povodom njihovih praznika, a inače nije uobičajeno da mimo praznika razmjenjuju poklone, onda muslimanu nije dozvoljeno da primi poklon od nevjernika. Zabrana je izričita ako je poklon takav da se njime pomaže musliman u oponašanju nevjernika, poput poklanjanja svijeće i sličnog za Božić ili poklanjanja jajeta, mlijeka i stoke za mali četvrtak koji se slavi na kraju njihovog posta." (Slijeđenje pravog puta u suprotstavljanju nevjernicima, str. 227) Shodno ovome, muslimanima nije dozvoljeno prihvatiti bilo kakav poklon od nevjernika ako je taj poklon vjerskog karaktera, bez obzira da li se radi o nečemu bezvrijednom, kao što je uskrsno jaje ili je pak u pitanju nešto vrednije. Propis je isti, a to je zabrana prihvatanja poklona od nemuslimana. Međutim ukoliko neko smatra da bi njegovim odbijanjem poklona moglo doći do svađe s komšijom, on može prihvatit od njega taj poklon, ali .mu na neki način mora dokazati da je u njegovoj vjeri takvo što zabranjeno

## **Božićni prijem i slične ceremonije**

Govoreći o propisu prisustvovanja ceremonijama i obredima koji se organiziraju povodom nemuslimanskih praznika, Ibn Kajjim, kaže: "Muslimanima nije dozvoljeno da podržavaju i pomažu nevjernike u njihovom praznovanju, kao ni da prisustvuju njihovom svetkovanju i praznovanju. U pogledu ovoga složni su svi učenjaci do čijeg se mišljenja drži. Ovo je stav učenika četverice imama koji su jasno iznijeli u svojim djelima." (Ahkamu ehli-zimma, 3/1245) Na zabranu prisustvovanja nevjerničkim praznicima jasno ukazuju i riječi Uzvišenog Allaha kada govori o Svojim iskrenim robovima: "I oni koji ne nazoče laži." (El-Furkan, 72) U tefsiru ovog ajeta Ibn Kesir, navodi da se pod riječima "ne nazoče laži" misli na prisustvovanje

nevjerničkim praznicima. Biti prisutan na proslavi nevjerničkog praznika znači podržavati ljude koji ne vjeruju u Allaha i koji čine teški grijeh, a vjernicima je Allah zabranio da druge pomažu u grijehu. Kaže Uzvišeni: "A nemojte se potpomagati u griješenju i neprijateljstvu." (El-Maida, 2) Nevjernički praznici predstavljaju poseban izraz griješenja i nepokornosti Uzvišenom Allahu, gdje se svetkuje i slavi ono čime Allah nije zadovoljan, pa kako onda da musliman tome prisustvuje!?

Nema sumnje da je svetkovanje tuđih praznika crna mrlja na bijeloj muslimanskoj odori. Nadamo se da će ljubomora i ponos kod muslimana zaživjeti u pravom svjetlu i da će prestati da svetkuju tuđe, da će konačno biti u stanju da se trgnu iz okova raznih kompleksa zbog kojih .padaju nisko, ugađajući nevjernicima, a zaboravljajući na Allaha